Hof van beroep Gent, 10 april 2019,
Arrest
achtste kamer
correctionele zaken

Arrestnummer
C / 414 / 2019

Repertoriumnummer
2019 / 1043

Datum van uitspraak
10 april 2019

Notitienummer ter griffie
2017/NT/785

D. H.
t/
F. Z.

Notitienummer parket-generaal
2016/PGG/627
2017/VJ11/785

Aangeboden op

Niet te registreren

Ontzet uit rechten art. 31 Sw - 10 jaar,
OS + bijzondere verbeurdverklaring

2016/PGG/627 - 2017/VJ11/785

Not.nr. BG.37.L8.494/16

In de zaak van het openbaar ministerie en de burgerlijke partij

D. H.,
geboren te (…) (China) op (…), thans wonende te (…),

tegen

F. Z.,
RRN (…)
geboren te (…) (China) op (…),
van Chinese nationaliteit,
thans zonder gekende woon- of verblijfplaats
doch volgens verklaring verblijvende te (…),

- **De 2e beklaagde niet inzake voor het hof –**

Beklaagd van:

DE EERSTE EN DE ...
Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

A.
Bij inbreuk op de artikelen 66 en 433 quinquies §§1, 1° en 2 van het Strafwetboek, het misdrijf mensenhandel gepleegd te hebben, zijnde de werving het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over het slachtoffer, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij haar toestemming van geen belang was, met name ten aanzien van D. H., X. Q., L. Q. en S. H.,
Te Middelkerke en Oostende pp niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016,

B.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 433 quinquies §1, 1° en §§2 en 4, 433 septies lid 1, 2° en lid 2, en 433 novies lid 1 van het Strafwetboek, het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving het vervoer, de overbrenging, de huisvesting de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over het slachtoffer, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij haar toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van haar onwettige of precaire administratieve toestand, haar precaire sociale toestand, haar leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een Lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name ten aanzien van D. H., X. Q., L. Q. en S. H.,
Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met, 24 februari 2016,

C.
Bij inbreuk op de artikelen 66, 380 §1, 1° en 382 §§ 1 en 4 van het Strafwetboek ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, met name ten aanzien van D. H., X. Q., L. Q. en S. H.,
Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 lot° en met 24 februari 2016,

D.
Bij inbreuk op de artikelen 66, 380 §1.2° en 382 §§ 1 en 4 van het Strafwetboek, een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden,
Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016,

E.
Bij inbreuk op de artikelen 51, 52, 66, 375 lid 1, 2 en 3, 378 lid :1, en 483 van het Strafwetboek, gepoogd te hebben de misdaad van verkrachting te plegen, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, met name op D. H., waarbij het voornemen om de misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist,
Te Middelkerke op 17 februari 2016,

F.
Bij inbreuk op de artikelen 66, 373 lid 1, 374, 378 lid 1 en 483 van het Strafwetboek, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd te hebben op personen van het mannelijke of vrouwelijke geslacht, met name op D. H.,
Te Middelkerke op 17 februari 2016,

G.
Bij inbreuk op de artikelen 66 en 434 van het Strafwetboek, zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, iemand te hebben aangehouden of doen aanhouden, gevangen te hebben gehouden of doen gevangen houden, met name D. H.,
Te Middelkerke in de periode van 17 februari 2016 tot en met 21 februari 2016,

(Bij samenhang (artikel 155 Gerechtelijk Wetboek),

H.
Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016,

Door, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, arbeid doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegestaan of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België ten nadele van D. H., X. Q., L. Q. en S. H. (artikel 175 §1, 1°van het Sociaal Strafwetboek),

I.
Te Middelkerke en Oostende op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 5 december 2015 tot en met 24 februari 2016,

Door, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de artikelen 4, 5, 6, 7, 8 en 9bis van het Koninklijk Besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, de gegevens vereist krachtens het voormelde Koninklijk Besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat ten nadele van D. H., X. Q. , L. Q. en S. H. (artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek),

Bil vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, B17° correctionele kamer, dd. 17 mei 2017, rechtdoende op tegenspraak, werd onder meer als volgt beslist:

1. Strafrechtelijk

In hoofde van de eerste beklaagde - F. Z. –

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen E, F en G niet bewezen en spreekt haar dienvolgens **VRIJ** en ontslaat haar terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek,

tot

een gevangenisstraf van DRIE (3) JAAR EFFECTIEF
en
een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR **te vermenigvuldigen met VIER (4) SLACHTOFFERS**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van ZES (6) MAANDEN.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofd gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art 77sexies, 1° van de Vreemdelingenwet ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 Sw. voor een termijn van TIEN {10) JAAR.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw., en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van eerste beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de Inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van ZESDUIZEND VIERHONDERD ZEVENENTACHTIG EURO EN VIJFTIG CENT (6.487.50 EUR).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van EENENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 Januari 2013) (artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR) te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redden opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1

van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).
Verwijst deze veroordeelde tevens tot haar eigen dagvaardings- en beroepskosten in totaal begroot op VEERTIEN EURO EN NEGENENZESTIG CENT (14,69 EUR) en tot TWEE/DERDEN van de kosten van het geding in totaal begroot op HONDERD VIJFENZEVENHG EURO EN ZEVENTIG CENT (175,70 EUR).

…

2. Overtuigingsstukken

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1° Sw. de overtuigingsstukken BG/OS/16/1506 (stuk 1 en 2), BG/OS/ 16/1801, BG/OS/ 16/1800 (stuk 1, 2 en 3) en BG/OS/16/1799 (stuk 1), dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-2° Sw. de overtuIging5stukken BG/OS/16/1504 en BG/OS/16/1506 (stuk 3), dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Stelt de overtuigingsstukken BG/OS/16/1800 (stuk 4), BG/OS/16/1799 (stuk 2) en BG/OS/16/1795 ter beschikking van het Openbaar Ministerie om ermee te handelen als naar recht.

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,2° Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van eerste beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de Inkomsten uit belegde voordelen, nl. de in beslag genomen en op de C. rekening gestorte gelden ten belope van VIJFDUIZEND TWEEHONDERD EN ZESTIG EURO (5.260,00 EUR).

Wijst de in beslag genomen gelden toe aan de burgerlijke partij in toepassing van artikel 43bis. Sw.

3. Burgerrechtelijk

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de veroordeelden solidair om te betalen aan de burgerlijke partij de som van TIENDUIZEND EURO (10.000,00 EUR) vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 14.01.2016 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke Intresten en de kosten, met Inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in totaal begroot op DUIZEND DRIEHONDERD EN TWINTIG EURO (1.320,00 EUR).

Wijst de vordering tot het uitvoerbaar bij voorraad te verklaren af als zijnde ongegrond.

Houdt in toepassing van art. 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

***

Tegen dit vonnis werd hoger beroep Ingesteld conform de beroepsakte en het grievenschrift:

- door de beklaagde, F. Z., op 29 mei 2017;

- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde voornoemd, op 16 juni 2017.

***

Gehoord ter openbare terechtzitting dd. 11 september 2018 in het Nederlands:

- de beklaagde, F. Z., in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester R. S. in plaats van meester K. V., beiden advocaat te Brugge;

- Advocaat-generaal P. d. S., in zijn vordering;

- de burgerlijke partij, D. H., in haar eis, vertegenwoordigd door meester H. V., advocaat te Gent in plaats van meester R. L., advocaat te Brugge.

Gehoord ter openbare terechtzitting dd. 5 februari 2019 in het Nederlands:

- de beklaagde, F. Z., in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester K. V., advocaat te Brugge en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Mandarijns);

- Advocaat-generaal P. d. S., in zijn vordering;

- de burgerlijke partij, D. H., in haar els, vertegenwoordigd door meester J. W. in plaats van meester R. L., beiden advocaat te Brugge.

****

I. Procesrechtelijk

1. De tegen het op tegenspraak gewezen vonnis van de 17de correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, van 17 mei 2017 door de Initieel eerste beklaagde F. Z. en door het openbaar ministerie (enkel lastens deze beklaagde) ingestelde hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

De grievenformulieren werden tijdig neergelegd.

Elk hoger beroep is ontvankelijk.

2.- Op de terechtzitting van het hof van 5 februari 2019 werd de zaak hernomen met de huidige samenstelling van de zetel.
3.- De beklaagde werd bij beschikking, verleend door de raadkamer West-Vlaanderen, afdeling Brugge, op 5 oktober 2016 naar de correctionele rechtbank aldaar verwezen, bij aanneming van verzachtende omstandigheden voor de tenlastelegging waarop criminele straffen zijn gesteld.
De zaak werd aldus rechtsgeldig aanhangig gemaakt voor de bodemrechter, zodat zowel de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, als thans het hof bevoegd zijn om erover te statueren.

4.- De saisine

* Het artikel 204 Sv., zoals vervangen bij art. 89 van de Wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen Inzake justitie bepaalt:

"Op straffe van verval van het hoger beroep bepaalt het verzoekschrift nauwkeurig de grieven die tegen het vonnis worden Ingebracht, met Inbegrip van de procedurele grieven, en wordt het verzoekschrift binnen dezelfde termijn en op dezelfde griffie ingediend als de in artikel 203 bedoelde verklaring. (...).
Daartoe kan een formulier, waarvan het model wordt bepaald door de Koning worden gebruikt. Deze bezaaiing geldt ook voor het openbaar ministerie.".

Een nauwkeurige grievenopgave impliceert dat er wordt gepreciseerd op welke punten en om welke redenen de in eerste aanleg gewezen beslissing moet worden gewijzigd. De wet vereist aldus enkel dat de grief – weliswaar nauwkeurig - wordt bepaald maar niet dat die wordt uiteengezet (de middelen).

* De beklaagde heeft in haar beroepsakte hoger beroep aangetekend tegen alle nadelige schikkingen van het vonnis.

De beklaagde heeft in haar overeenkomstig art. 204 Sv. tijdig neergelegd grievenformulier op strafgebied de rubrieken ‘schuldigverklaring’ en ‘strafmaat’ aangekruist.
Op burgerlijk gebied werden zowel de grieven ‘ontvankelijkheid’, ‘causaal verband’, ‘schadebegroting’ als ‘intresten’ aangekruist.

* Het openbaar ministerie heeft in de beroepsakte hoger beroep aangetekend tegen alle schikkingen van het vonnis met betrekking tot de initieel eerste beklaagde F. Z..

Het openbaar ministerie heeft een volgappel aangetekend en hoger beroep wat de lastens de beklaagde uitgesproken straf betreft.

* Alle grieven beantwoorden aan de vereiste van nauwkeurigheid.

* Waar het openbaar ministerie zijn grieven in het grievenschrift wat de Inzake zijnde beklaagde betreft, beperkte tot de uitgesproken straffen, zijn de door de eerste rechter verleende vrijspraken

voor wat betreft de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E, F en G in hoofde van de beklaagde F. Z., definitief.

* Op de terechtzitting van het hof van 5 februari 2019 heeft de raadsman van de beklaagde F. Z. verklaard dat de overige feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, H en l niet worden betwist en dat zij afstand doet van het aangetekend hoger beroep wat de grief 'schuld' betreft.

Het openbaar ministerie heeft verklaard afstand te doen van zijn volgberoep wat betreft de overgenomen grief "schuld" met betrekking tot hoger genoemde tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I (zie Cass., nr. P.18.0369.N, 18 september 2018, *RW* 2018-19, 463).

Het hof stelt de beide afstanden vast.

Gelet op de gedane afstanden zijn de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, B, C, D, H en I definitief bewezen.

* Het hof heeft - met uitzondering van hetgeen hierna wordt bepaald inzake nietigheid ambtshalve geen Brieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in het artikel 210,2° lid Sv., zoals aangevuld bij art. 94 van de Wet van 5 februari 2016.

* Gelet op het hoger uiteengezette strekt de sal5Ine van het hof zich, wat betreft deze beklaagde, uit:
- **op strafgebied** tot alle aspecten van de straftoemeting wat betreft de tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I en de beslissingen die daarmee onlosmakelijk verbonden zijn.
- **op burgerlijk gebied** tot alle aspecten van de vordering van de burgerlijke partij D. H. ten aanzien van de verweerster F. Z..

5.- De conclusietermijnen

Overeenkomstig art. 152 Sv. werden op de terechtzitting van het hof van 11 september 2018 de volgende conclusietermijnen bepaald:
- voor de beklaagde tot en met 7 november 2018;
- voor de burgerlijke partij tot en met 28 december 2018;
- een syntheseconclusie voor de beklaagde tot en met 25 januari 2019.

Het openbaar ministerie wenste niet te concluderen.

De conclusies werden tijdig neergelegd.

6.- Het hof verbetert het vonnis a quo in die zin dat de naam van burgerlijke partij verkeerdelijk werd vermeld als He De Hong daar waar uit haar paspoort (kaft 5, stuk 21) blijkt dat de juiste naam D. H. is.

7.- De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden gelet op de termijn bepaald in het artikel 21 V.T.Sv., zoals laatst vervangen bij het artikel 59 van de wet van 5 februari 2016 tot

wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen Inzake justitie (*BS* 19.02.2016).

II. Nietigheid van het vonnis

De eerste rechter heeft in hoofde van de beklaagde F. Z. de bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I samen bij toepassing van art. 65 lid 1 Strafwetboek, bestraft met een hoofdgevangenisstraf van, 3 jaar en een geldboete van € 1.000,00, verhoogd met 50 opdeciemen en alzo gebracht op € 6.000,00 te vermenigvuldigen met 4 (slachtoffers) of een vervangende gevangenisstraf van 6 maanden.

Er werd aan de beklaagde de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging verleend gedurende een termijn van 3 jaar voor wat betreft de helft van de uitgesproken geldboete van € 1.000,00,

Art. 40 Strafwetboek bepaalt dat bij gebreke van betaling binnen twee maanden te rekenen van het arrest of van het vonnis, indien het op tegenspraak, of te rekenen van de betekening, Indien het bij verstek is gewezen, de geldboete kan worden vervangen door gevangenisstraf, waarvan de duur bij het vonnis of het arrest van veroordelingen wordt bepaald en die zes maanden niet zal te boven gaan voor hen die wegens wanbedrijf maanden voor hen die wegens wanbedrijf en drie dagen voor hen die wegens overtreding zijn veroordeeld.

Wanneer een misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf en geldboete, bepaalt alleen de duur van de gevangenisstraf de betrekkelijke zwaarte van de straffen en is de geldboete een bijkomende straf die ongeacht haar bedrag hetzelfde karakter heeft als de hoofdstraf.

De vervangende gevangenisstraf mocht derhalve in casu de duur van 3 maanden niet te boven gaan, zodat een onwettige straf werd opgelegd met de nietigheid van het vonnis tot gevolg voor zover uitspraak werd gedaan over de straftoemeting Iastens de beklaagde.

De eerste rechter heeft ook verkeerdelijk toepassing gemaakt van de Vreemdelingenwet (o.m. de artikelen 77bis en 77 sexies Vreemdelingenwet), daar waar inzake mensenhandel toepassing dient te worden gemaakt van de artikelen 433quinquies - 433novies Sw.

III. Op strafrechtelijk gebied

1.- De straftoemeting

De in hoofde van de beklaagde bewezen zijnde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I, zijn de uiting van éénzelfde voortgezet strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf dient te worden opgelegd in toepassing van het artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek.

De bejaagde verzoekt het hof dat haar een mildere straf zou worden opgelegd waarvoor uitstel van de tenuitvoerlegging zou worden verleend.

Het openbaar ministerie vorderde het opleggen van een gevangenisstraf van minimum 18 maanden met uitstel van de tenuitvoerlegging gedurende een termijn van 5 jaar met uitzondering van de periode van de reeds ondergane voorlopige hechtenis.

De beklaagde bekent dat ze zowel te Middelkerke als te Oostende appartementen huurde met het plegen van prostitutie als doel. Ze maakte zich hoe dan ook schuldig aan mensenhandel waarmee seksuele uitbuiting gepaard ging, hierbij tevens misbruik makend van de precaire sociale toestand van de vier Illegale Chinese slachtoffers, De vrouwen kwamen terecht in een omgeving die voor hen totaal vreemd was en waarbij ze enkel de mogelijkheid hadden om te communiceren met F. Z.
Ze spraken de beklaagde aan als 'mevrouw F.'.
Deze vrouwen werden tewerkgesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

Niet alleen de exploitatie van een huis van ontucht is moreel verwerpelijk maar ook de illegale tewerkstelling van de Chinese onderdanen en het niet melden aan D. van hun indiensttreding kan niet worden getolereerd.

Het is duidelijk dat het financiële voordeel hét leidmotief was van het wederrechtelijk handelen van de beklaagde waarbij ze zich niet bekommerde om het welzijn van de slachtoffers.

De beklaagde diende na haar echtscheiding te gaan aankloppen bij het OCMW tot het bekomen van een uitkering. Thans heeft zij een nieuwe relatie en werkt zij als poetshulp.

Gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I samen, de persoonlijkheid van de beklaagde, en haar blanco strafregister acht het hof een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar, gekoppeld aan een geldboete van € 1.000,00, verhoogd met 50 opdeciemen en alzo gebracht op € 6.000,00 te vermenigvuldigen met 4 (slachtoffers) of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden
een aangemeten en passende bestraffing, noodzakelijk om de beklaagde het ontoelaatbaar karakter van haar handelen te doen beseffen.

Aangezien de bewezen feiten na 1 januari 2012 en vóór 1 januari 2017 werden gepleegd, dient de geldboete, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd door de wet van 28 december 2011, te worden verhoogd met 50 opdeciemen.

Gelet op het tijdsverloop wordt aan de beklaagde uitstel van tenuitvoerlegging verleend gedurende een termijn van 5 Jaar vanaf heden voor de opgelegde hoofdgevangenisstraf van 2 jaar met uitzondering van de reeds ondergane voorlopige hechtenis en gedurende een termijn van 3 Jaar vanaf heden voor € 500,00, verhoogd met 50 opdeciemen en alzo gebracht op € 3.000,00 x 4 van de opgelegde geldboete van € 1.000,00 (gebracht op € 6.000,00) x 4 (slachtoffers) en de daarmee overeenstemmende vervangende gevangenisstraf.

Ingevolge artikel 37 van de Wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen Inzake justitie (*B.S*. 19 februari 2016, ed.4) werd het artikel 8 §1 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probate

in die zin gewijzigd dat de tenuitvoerlegging van de veroordeling tot een vervangende straf niet langer kan worden uitgesteld.

Deze wetswijziging houdt echter een strafverzwaring in zodat voor feiten gepleegd vóór 29 februari 2016, zoals in casu, de veroordeling tot een vervangende gevangenisstraf wel nog steeds kan worden uitgesteld (artikel 2,2° Sw.).
De beklaagde voldoet nog aan de wettelijke voorwaarden, zoals bepaald in art. 8 §1 eerste lid van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals vervangen bij art. 37 van de Wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, nu de straf, opgelegd aan de beklaagde, de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat en de beklaagde nog niet is veroordeeld.

De beklaagde wordt bovendien overeenkomstig het artikel 433novies § 1 Sw. ontzet voor een termijn van 10 jaar uit alle in artikel 31, eerste lid Sw. genoemde rechten.

2.- De bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen,

Bij conclusie, neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, op 23 maart 2017 vorderde het openbaar ministerie lastens de eerste beklaagde F. Z. en de initieel tweede beklaagde C. Y. - thans niet meer in zake - de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 12.975,00 als zijnde de vermogensvoordelen die door de beklaagden rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

Op de terechtzitting van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, van 19 april 2017 vorderde het openbaar ministerie lastens de beklaagde F. Z. de bijzondere verbeurdverklaring van de helft van het bedrag van € 12.975,00.

De wet van 17 juli 1990 (zoals gewijzigd door de wet van 19 december 2002) heeft het mogelijk gemaakt de opbrengsten uit misdrijven verbeurd te verklaren en is er op gericht de ontneming van wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen bij misdrijven mogelijk te maken. De bijzondere verbeurdverklaring is een aanvullende doch facultatieve straf.

Waar de gevangenisstraf en/of geldboete gericht is op de bestraffing als reactie op de individuele schuld, is de verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel gericht op het herstel door het uit het misdrijf voortgesproten vermogensvoordeel te ontnemen.

Bij de arrestatie van de beklaagde werd in de woning een bedrag van € 400,00 (gestort op rekening van het C.), 1700 Yuan en 1385 dirham aangetroffen, samen met tal van stortingsbewijzen via W. U..
De beklaagde zelf was in het bezit van € 5.260,00, bedrag dat werd gestort op de rekening van het C..

Bankonderzoek toonde twee geldtransfers naar China aan door de beklaagde ten bedrage van € 1.800,00 (02.02.2016) en € 2.000,00 (07.01.2016).

Naar aanleiding van de huiszoeking in de woning van de beklaagde werd een notitieboekje aangetroffen waarin 215 oproepnummers stonden vermeld, met daarbij 129 bedragen variërend van € 50,00 tot € 210,00.
De berekening door het openbaar ministerie van de vermogensvoordelen is gebaseerd op de bedragen in dit notitieboekje vermeld (PV nr. GF002118/16 van 24 mei 2016, strafdossier kaft 10).

Gelet op de voorhanden zijnde gegevens van het strafdossier, onder meer de bij de beklaagde aangetroffen gelden en het notitieboekje, het bankonderzoek en haar rol bij de mensenhandel, begroot het hof het bedrag van de vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde ex aequo et bono op € 7.000,00.

Het bedrag van € 7.000,00, zijnde het equivalent van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen zijnde misdrijven zijn verkregen, dient in toepassing van art. 42,3° en 43bis Sw. in hoofde van de beklaagde blijvend verbeurd verklaard te worden opdat de beklaagde dient te beseffen dat het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat de feiten van mensenhandel lonend zijn.

De gelden in het bezit van de beklaagde en op rekening van het C. geplaatst, ten bedrage van € 400,00 + € 5.260,00 = € 5.660,00, worden in toepassing van art. 42,3° en 43bis Sw., verbeurd verklaard en toegerekend op het verbeurd verklaard bedrag van € 7.000,00.

De verbeurd verklaarde gelden worden in toepassing van het art. 43bis, 3° en 4° lid Sw. toegewezen aan de burgerlijke partij D. H. en de overige derde benadeelden. Wat betreft de derde benadeelden zal er dienen gehandeld te worden overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 9 augustus 1991 tot vaststelling van de termijn waarbinnen en de wijze waarop een rechtsmiddel kan worden aangewend door derden die beweren recht te hebben op een verbeurdverklaarde zaak.

3.- De overtuigingsstukken

De overtuigingstukken met de nummers 16/1504, 16/1506 en 16/1799 (stuk 1) worden verbeurdverklaard overeenkomstig de artikelen 42, 1° en 43 Sw. nu het zaken betreft die het voorwerp hebben uitgemaakt van de misdrijven of daartoe hebben gediend en eigendom zijn van de beklaagde.

De overtuigingsstukken met de nummers 16/1800, 16/1801, 16/1795 en 16/1799 {stuk 2) worden ter beschikking gesteld van het openbaar ministerie teneinde ermee te handelen als naar recht.

4.- De gerechtskosten, de solidariteitsbijdrage, de vergoeding voor de kostprijs van de strafprocedure en de bijdrage tot het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand

De kosten van de rechtspleging in eerste aanleg in hoofde van de beklaagde dienen ten laste van de Staat te worden gelegd gezien de nietigheid waardoor de bestreden rechterlijke beslissing is aangetast.

De beklaagde dient wel veroordeeld te worden tot 2/3 van de overige kosten gevallen in eerste aanleg aan de zijde van het openbaar ministerie.

De beklaagde wordt veroordeeld tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden of Occasionele Redders, als bepaald in art. 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd bij Wet van 22 april 2003 en bij art.1 van het K.B. van 31 oktober 2005 op € 25,00, te vermeerderen met 70 opdeciemen (x 8), en aldus gebracht op € 200,00, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten en dit Ingevolge art. 59 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (*B.S.* 29 december 2016), Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.
De vergoeding voor de kostprijs van de strafprocedure, verschuldigd door de beklaagde, bedraagt thans € 53,58 ingevolge het artikel 91, lid 2 van het K.B. 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012 (*B.S.* 29 november 2012) en na indexatie zoals bepaald in de art. 148-149 van het Algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (zie M.O. 131/5 (*B.S.* 4 oktober 2018)).

Met toepassing van artikel 4 §3 en 5 §1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand is de beklaagde tevens gehouden tot het betalen van een bijdrage van € 20,00 aan het fonds voor tweedelijnsbijstand.

De beklaagde dient tevens te worden veroordeeld tot de kosten, in graad van hoger beroep gevallen aan de zijnde van het openbaar ministerie.

De tolkkosten blijven in de beide aanleggen ten laste van de Staat.

Het hof stelt vast dat de gerechtskosten in de beide aanleggen ten laste gelegd van de beklaagde ondeelbaar veroorzaakt zijn door de in haar hoofde bewezen feiten.

IV. Op burgerlijk gebied

Door de in hoofde van de verweerster F. Z. bewezen misdrijven heeft de burgerlijke partij D. H. schade geleden waarvoor de verweerster (samen met de niet in zake zijnde Initieel tweede beklaagde C. Y.) aansprakelijk is, zodat zij overeenkomstig art. 1382 B.W. en art. 50 Sw. (solidair met de initieel medebeklaagde C. Y.) gehouden 15 tot vergoeding van deze schade.

De eerste rechter heeft de schadevergoeding begroot op een bedrag van € 10.000,00 waarvan de burgerlijke partij thans in graad van hoger beroep de bevestiging vraagt, meer intresten.
De beklaagde vraagt hiervan de herleiding.

D. H. verklaarde dat ze in China een zekere W. contacteerde die haar naar Europa zou brengen om er te werken in massagesalons doch niet in de seksuele sfeer.
Ze zou met dit werk € 10.000,00 per maand verdienen. Ze ging een lening aan om met tussenkomst van W. naar België te komen.

Wanneer ze in Zaventem aankwam, werd ze opgewacht door F. Z. en haar partner, waarna ze werd overgebracht naar Middelkerke. Er werd haar meegedeeld dat ze in de prostitutie zou werken.

Het paspoort van D. H. werd in de kleerkast in de woning van de beklaagde aangetroffen. In een andere kamer werden de valies en de handtas van D. H. aangetroffen.

Gelet op de eerder beperkte incriminatieperiode is het hof van oordeel de door de eerste rechter toegekende schadevergoeding te moeten herleiden.

De burgerlijke partij heeft onbetwist materiële schade geleden doordat zij de door haar ontvangen gelden diende af te geven. Deze materiële schade wordt door het hof ex aequo et bono begroot op een bedrag van € 2.500,00
Er dient eveneens rekening te worden gehouden met morele schade gelet op de mensonwaardige omstandigheden waarin de burgerlijke partij vertoefde, ex aequo et bono begroot op € 500,00.

Aldus wordt aan de burgerlijke partij een totale schadevergoeding toegekend ten bedrage van € 2.500,00 + € 500,00 = € 3.000,00, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf de niet betwiste datum, zijnde 14 januari 2016 tot heden, meer de gerechtelijke intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der algehele beting.

De verweerster dient veroordeeld te worden tot betaling van de kosten gevallen aan de zijde van de burgerlijke partij in beide aanleggen, met Inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Overeenkomstig artikel 2 van het K.B. van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger.W. en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 (*B.S*. .9 november 2007) bedraagt het basisbedrag vanaf 1 juni 2016 € 780,00 voor een in geld waardeerbaar geschil tussen € 2.500,01 en € 5.000,00.

Derhalve is de verweerster gehouden tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding in de beide aanleggen van € 780,00.

Voor wat betreft de gevraagde toepassing van het artikel 43 bis, lid 3 Sw. wordt verwezen naar hetgeen hierboven werd uiteengezet onder III.2.
De verbeurd verklaarde bedragen kunnen ten belope van het haar toegekend bedrag van € 2.500,00 ten titel van materiële schadevergoeding toegewezen worden aan de burgerlijke partij

OP DEZE GRONDEN,
HET HOF, rechtdoende **op tegenspraak,**

Gelet op:

- de artikelen 13 en 24 van de Wet van 15 juni 1935,
- de artikelen 31, 42, 43, 43bis, 65, 66, 380, 382, 433quinquies, 433septïes, 433novies, van
- het Strafwetboek;
- de artikelen 152, 162, 162bis, 185, 190, 194, 195, 204, 206, 210, 211 en 215 van het Wetboek van Strafvordering

- de artikelen 1 §1,2°, 8, 14 Probatiewet van 29 juni 1964, zoals gewijzigd;
- het artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals laatst gewijzigd bij art. 2 van de Wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II);
- de artikelen 91, lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- het artikel 4 §3 en 5 §1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
- de in de dagvaarding aangehaalde wetsbepalingen in zoverre van toepassing.

al deze wetsbepalingen aangehaald op de terechtzitting van heden;
Verklaart de hoger beroepen tegen het op tegenspraak gewezen vonnis van de 17de correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, van 17 mei 2017 ontvankelijk en erover beslissend, na herneming van de zaak met de huidige samenstelling van de zetel,

Stelt vast dat bij gebrek aan grief van het openbaar ministerie wat betreft de verleende vrijspraken voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging E, F en G in hoofde van de beklaagde F. Z., deze vrijspraken definitief zijn.

Stelt de afstand van de grief 'schuld' door de beklaagde en de afstand door het openbaar ministerie wat betreft het volgberoep met betrekking tot de grief 'schuld' voor de tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I, vast.

Stelt vast dat, bij gebreke aan - in toepassing van art. 210 Sv. - ambtshalve op te werpen grieven van openbare orde - met uitzondering wat de opgeworpen nietigheid betreft - , de saisine van het hof zich, wat betreft de beklaagde F. Z., uitstrekt:
- op strafgebied tot alle aspecten van de straftoemeting wat betreft de tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I en de beslissingen die daarmee onlosmakelijk verbonden zijn;
- op burgerlijk gebied tot alle aspecten van de vordering van de burgerlijke partij D. H. ten aanzien van de verweerster F. Z..

Verbetert het vonnis a quo in die zin dat de naam van de burgerlijke partij D. H. is.

I. Op strafgebied

Doet het aangevochten gedeelte van het bestreden vonnis teniet voor zover uitspraak werd gedaan over de straftoemeting ten aanzien van de beklaagde F. Z. en opnieuw wijzende:

Veroordeelt de beklaagde F. Z. voor de bewezen feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, H en I samen, bij toepassing van het artikel 65, lid 1 Sw., tot een hoofdgevangenisstraf van **2 jaar**, gekoppeld aan een geldboete van **€ 1.000,00**, verhoogd met 50 opdeciemen en alzo gebracht op € 6.000,00 te **vermenigvuldigen** met **4 (slachtoffers)** of een vervangende gevangenisstraf van **3 maanden**.

Verleent aan de beklaagde F. Z. de gunst van het **uitstel** van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van **5 jaar** vanaf heden voor de opgelegde **hoofdgevangenisstraf** van **2 jaar** met uitzondering van de reeds ondergane voorlopige hechtenis en gedurende een termijn van **3 jaar** vanaf heden voor **€ 500,00**, verhoogd met 50 opdeciemen en alzo gebracht op € 3.000,00 x 4 van de opgelegde geldboete van € 1.000,00 (gebracht op € 6.000,00) x 4 (slachtoffers) en de daarmee overeenstemmende vervangende gevangenisstraf.

Ontzet F. Z. overeenkomstig het artikel 433novies § 1 Sw. voor een termijn van **10 jaar** uit alle in artikel 31, eerste lid Sw. **genoemde rechten**.

Beveelt lastens de beklaagde F. Z., in toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis Sw., de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 7.000,00, als equivalent van de door de beklaagde rechtstreeks verworven vermogensvoordelen uit de bewezen zijnde feiten.

Beveelt, in toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis Sw., de verbeurdverklaring van de in het bezit van de beklaagde aangetroffen en op rekening van het C. geplaatste gelden ten bedrage van € 5.660,00, dewelke worden toegerekend op het verbeurd verklaard bedrag van € 7.000,00.

Wijst de verbeurdverklaarde gelden in toepassing van het art. 43bis,3° lid Sw. toe aan de burgerlijke partij D. H., dit ten belope van het bedrag van de € 2.500,00 ten titel van materiële schadevergoeding en het saldo aan de overige derde benadeelden van de bewezen misdrijven voor zover zij aanspraak maken op deze verbeurdverklaarde gelden, waarbij zal gehandeld worden overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 9 augustus 1991 tot vaststelling van de termijn waarbinnen en de wijze waarop een rechtsmiddel kan worden aangewend door derden die beweren recht te hebben op een verbeurdverklaarde zaak.

Verklaart de overtuigingsstukken met de nummers 16/1504, 16/1506 en 16/1799 (stuk 1) verbeurd in toepassing van de artikelen 42,1° en 43 Sw., nu het zaken betreft die het voorwerp hebben uitgemaakt van de misdrijven of hebben gediend om de misdrijven te plegen en eigendom zijn van de beklaagde.

Stelt de overtuigingsstukken met de nummers 16/1800, 16/1801, 16/1795 en 16/1799 (stuk 2) ter beschikking van het openbaar ministerie teneinde ermee te handelen als naar recht.
Veroordeelt F. Z. tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden of Occasionele Redders als bepaald in art. 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd bij Wet van 22 april 2003 en bij art.1 van het K.B. van 31 oktober 2005 op € 25,00, te vermeerderen met 70 opdeciemen (x 8) tot € 200,00.

Veroordeelt F. Z. tot betaling van de vaste vergoeding voor de kostprijs van de strafprocedure dewelke € 53,58 bedraagt.

Laat de kosten van rechtspleging gevallen in eerste aanleg aan de zijde van het openbaar ministerie ten laste van de Staat.

Veroordeelt F. Z. tot betaling van **2/3** van de overige kosten gevallen in eerste aanleg aan de zijde van het openbaar ministerie, in het geheel begroot op **€ 14,69**.

Met toepassing van artikel 4 §3 en 5 §1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand is F. Z. tevens gehouden tot het betalen van een bijdrage van € 20,00 aan het fonds voor tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt F. Z. tot de **kosten** in graad van **hoger beroep** gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, in het geheel begroot op **€ 178,27.**

Laat de tolkkosten in de beide aanleggen ten laste van de Staat.
Stelt vast dat de gerechtskosten in de beide aanleggen ten laste gelegd van de beklaagde ondeelbaar veroorzaakt zijn door de in haar hoofde bewezen feiten.

II. Op burgerlijk gebied

Hervormt het bestreden gedeelte van het aangevochten vonnis en opnieuw rechtdoende:

Veroordeelt F. Z. (solidair met de niet in zake zijnde initieel tweede verweerder C. Y.) tot de betaling aan de burgerlijke partij D. H. van een bedrag van € 3.000,00, meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 januari 2016 tot op heden en meer de gerechtelijke intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en vergoedende intresten vanaf heden tot de dag der algehele betaling, meer de kosten in eerste aanleg gevallen aan de zijde van de burgerlijke partij, waaronder de rechtsplegingsvergoeding begroot op € 780,00.

Veroordeelt de verweerster F. Z. tot de betaling van de kosten gevallen aan de zijde van de burgerlijke partij D. H. in graad van hoger beroep, met Inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in graad van hoger beroep ten bedrage van € 780,00.

Zegt voor recht dat de door burgerlijke partij gerecupereerde verbeurdverklaarde bedragen in mindering dienen gebracht te worden van de hoger toegekende schadevergoeding.

Wijst het meer en anders gevorderde af als ongegrond.

(…)

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 10 april 2019,

Aanwezig:

F. D. T.,	wnd. voorzitter,
M. S.,	raadsheer,
M. D. B.,	raadsheer,
P. D. S.,	advocaat-generaal,
Linda V. H.,	griffier